

TUS dershaneleri

Dr. Bahri Teker

1966 yılında İstanbul'da doğdu. Piri Reis İlkokulu'nu ve Kurtuluş Ortaokulu'nu bitirdikten sonra 1980-81 Eğitim yılında Kabataş Erkek Lisesine kaydoldu. 1990'da Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olup Samsun Vezirköprü ilçesinde pratisyen hekim olarak göreve başladı. 1992 Nisan ayında yapılan TUS'u kazanarak mezun olduğu fakültede Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Bakterioloji ihtisasına başladı. 1997'de yılında Afiyet Hastanesi'nde Başhekimlik görevine getirildi. 2001 yılında Özel Esmâ Hatun Hastanesinde bir yıl süreyle başhekim olarak çalıştıktan sonra Özel Nisa Hastanesi başhekimliğine atandı. Halen bu hastanede başhekim ve enfeksiyon hastalıkları uzmanı olarak çalışmaktadır. TUS'a ilgisi 1998 yılında bir dost sohbeti esnasında tesadüfen başladı. İlk olarak PRETUS 'ta daha sonra TUS sektöründe faaliyet gösteren çeşitli kurumlarda görev yaptı. İlk TUS kitabını 2000 yılında yazdı. Daha sonra mikrobiyoloji konusunda TUS'a yönelik çeşitli konu ve soru fasikülleri çıkardı. Mikrobiyoloji konu ve soru kitabı olmak üzere iki kitabı mevcuttur. Halen TUSEM YESTUS eğitim kurumlarında eğitim faaliyetlerine devam etmektedir. Evli ve 3 çocuk babasıdır.

Kendimi bildim bileli hep doktor olmak isterdim ve ailem tarafından da hep doktor olmaya yönlendirildim. Üniversite sınavına girerken sadece altı tercih yapmıştım ve bunların hepsi tıp fakültesiydi. Bu tercihlerimden birini kazandım ve altı zorlu yıl süren eğitimin ardından nihayet doktor oldum. Bu gün olsa yine aynı şeyi yaparım. Çünkü mesleğimi çok seviyorum ve saygı duyuyorum. Hekimliğin saygın ve insanlığa faydalı

mesleklerin belki de en başında geldiğini biliyorum.

Ancak kendi çocuklarımı bu yüce mesleğe yönlendirmeye çekiniyorum. Zira tıp fakültesini kazanmak da zor, fakülteyi bitirmek der. Asıl zorluk ise fakülteyi bitirdikten sonra başlıyor. Çünkü yeni bir insanla tanıştığında her hekimin ilk muhatap olduğu soru "Ne doktorusun" sorusudur. Böylece zorlu bir eğitimi bitiren hekim, kendisini yeni bir sınavın eşliğinde buluyor. Hatta bu sınavın kazanılması, toplumun belki de

farkında olmadan yaptığı ağır bir baskıyla onur meselesine dönüşüyor. Sonuçta yeni mezun olan hekimlerin tamamına yakını hem bilimsel kariyerini yükseltmek, hem de bu ağır baskıdan kurtulmak için 1987'den beri yapılan Tıpta Uzmanlık Sınavı'na (TUS) girmek zorunda kalıyor.

Tıp fakültelerinin misyonlarının hekim yetiştirmek olması ve TUS'a yönelik özel bir eğitim vermemeleri, bu sınavı zorlu bir hale getiriyor. Üstelik sınavı girenlerin hepsinin doktor olması, sına-

vı kıran kırana fakat aynı zamanda asimetric bir yarış haline getiriyor. Çünkü TUS soruları tıp fakültelerinden öğretim üyelerinin gönderdiği sorular arasından seçiliyor. Ancak her öğretim üyesi bu konuda yeterli gayret göstermeyince, sorular genellikle birkaç üniversiteyle sınırlı kalıyor. Böylece örneğin başta Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi olmak üzere bazı fakültelerden mezun olan öğrenciler yarışa daha avantajlı başlarken bu durum diğer bazı fakültelerden mezun olan öğrenciler için dezavantaja dönüşüyor. İşte bu durumda TUS'a hazırlık dershaneleri gündeme geliyor.

İlk TUS dershanesi 1990'lı yılların başlarında Ankara'da bir üniversiteye hazırlık dershanesi olan Kızılay Dershanesi bünyesinde faaliyete girdi. Sadece bir sınıfta onlu sayılarla ifade edilen kursiyer sayısı, günümüzdeki dersanelerle karşılaştırıldığında amatör sayılacak şartlarda faaliyet gösteriyordu. Ders notları teksir kâğıdına basılıyor, görsel materyaller çok fazla kullanılmıyordu. Genellikle derslerde konular kısaca anlatılıyor, deneme sınavları yapılmıyordu. Açıklamalı soru kitapları bulunmuyordu. Bu olumsuzluklara rağmen sektörün ilk ve tek TUS dershanesi olduğu için ilgi çok büyük oldu, kısa zamanda sınıf ve kursiyer sayısı hızla arttı. Yıllar geçtikçe verilen eğitimin niteliği de artmaya başladı. Bu arada yeni girişimciler (TUSEM, TUMER ve bugün dersane olarak faaliyetine devam etmeyen PRETUS, TUSMER) sektöre girdi. Böylece kurumlar arasında bir rekabet başladı. Üstelik ilk dersane sadece Ankara'da faaliyet gösterirken sonradan giren rakipler İstanbul, İzmir, Bursa gibi illerde de şubeler açmaya başladılar. 2000'li yılların başlarında eğitimin kalitesinde de belirgin artışlar başladı. Örneğin teksir kâğıdı ile dağıtılan notlar fasikül haline getirilmiş, deneme sınavları yapılmaya başlamıştı. Tepegözün yerini önceleri slâyt makineleri daha sonra data projektörler almaya başladı. Bilgisayar animasyonları ile dersler daha da görselleşti. Bu arada şube ve öğrenci sayısı da hızla artıyordu. Daha sonra önceleri sadece yayıncılık faaliyeti yapan TUSDATA'nın da dersane sektörüne girmesiyle rekabet iyice kızıştı. 2004 yılından itibaren bütün dersaneler konu ve soru kitapları çıkarmaya başladılar. Deneme sınavları sadece dersane kursiyerlerinin girdiği bir sınav olmaktan çıkıp kursa gelmeyenlerin de katıldığı ve hatta ödülleri verildiği bir sınav haline geldi. 2000'li yılların ilk yarısında, daha ziyade pratisyen hekimlerin katıldığı TUS kursları, 2005'ten itibaren artık intörnlerin hatta 4. ve 5. sınıf öğrencilerinin de katıldığı uzun soluklu bir kurs haline geldi. Artık tıp fakültesi bulunan her ilde mutlaka en az bir ders-

hane faaliyet göstermektedir. Günümüzde sınavı kazananların yarısından fazlası mutlaka bu kurslardan birine katılanlar arasından çıkmaktadır.

Rakip kurumların ortaya çıkması ve şubeleşmenin yaygınlaşması dersaneler için önemli sorunları da ortaya çıkardı. Bunların içinde en önemli olanı, eğitmen bulma sorunudur. Çünkü TUS eğitimi çok zorlu bir eğitimidir. Eğitmenin branşı konusunda bilimsel olarak yeterli olmasının yanı sıra TUS mantığını kavraması, çıkmış TUS sorularını takip etmesi, prezantasyon ve diksiyonunun düzgün olması, konuyu anlatma yeteneğinin yüksek olması gerekmektedir. Ayrıca dershanenin şubeleri farklı illerde olduğu ve dersler hafta sonunda yapıldığı için her hafta yolculuk yapıp iki gün boyunca ders anlatmak için gerekli fiziksel performansına sahip olmalıdır. Bunun doğal sonucu olarak normalde dinlenmesi gereken hafta sonlarını bu işe ayırmak için hem kendisi hem de ailesi fedakârlık yapmak zorunda kalacaktır. İşte bütün bu özelliklere sahip eğitmen bulmak çok da kolay değildir.

TUS dersanelerinin önündeki çok önemli diğer bir sorun, etik sorunlardır. Kurumlar bazen rekabetin etkisiyle etik olmayan yöntemlere başvurabilmektedir. Bu bütün kurumların bir araya gelerek mutlaka çözmeleri gereken bir sorundur ve sektöre yakışmamaktadır.

Aslında TUS dersaneleri kesinlikle ve asla tıp fakültelerinin alternatifi değildir ve fakülte eğitimi sırasında eksik kalan kısımları tamamlama gibi bir misyonları da yoktur. Bu kurumların misyonu, altı yıllık tıp eğitimi almış ve çeşitli sınavlardan geçmiş doktorları daha önce benzerine rastlamadıkları bir sınava hazırlamaktır. Bu dersanelerde eğitim veren hocalar, 20 yıldan fazla süredir yapılan sınavlardaki soruları inceler; soruların profilini çıkarır; hangi tip soruların çıkacağını tahmin eder ve buna göre bir sınava hazırlık eğitim programı hazırlarlar. Bir taraftan kendi branşları ile ilgili sınavda soru çıkabilecek konuları özetlerler; diğer taraftan da konu ile ilgili çıkmış soruları çözerler. En önemlisi de TUS'ta çıkabilecek muhtemel sorulara vurgu yaparlar. Aslında ideal olan, bu eğitimlerin fakültelerde tamamlanmasıdır. Ancak üniversitelerin eğitim kadroları ve teknik alt yapıları arasında büyük bir asimetri bulunduğuna göre bu ideal yakın zamanda gerçekleşmeyecek gibi görünmektedir.

Sonuç olarak doksanlı yılların ikinci yarısından itibaren, 'küçük sınava hazırlık grupları' olarak başlayan ancak günümüzde mezuniyet sonrası eğitimin önemli bir parçası haline gelen ve hat-

İlk TUS dershanesi 1990'lı yılların başlarında Ankara'da bir üniversiteye hazırlık dershanesi olan Kızılay Dershanesi bünyesinde faaliyete girdi. Ders notları teksir kâğıdına basılıyor, görsel materyaller çok fazla kullanılmıyordu. Genellikle derslerde konular kısaca anlatılıyor, deneme sınavları yapılmıyordu. Açıklamalı soru kitapları bulunmuyordu. Bu olumsuzluklara rağmen sektörün ilk ve tek TUS dershanesi olduğu için ilgi çok büyük oldu, kısa zamanda sınıf ve kursiyer sayısı hızla arttı.

ta sektörleşen TUS dersanelerinin uzun yıllar eğitim faaliyetlerini sürdürmeye devam edeceklerini hatta misyonları olmadığı halde fakülte eğitimi sırasında yapılan sınavlara takviye kursu olarak da faydalanılabileceğini öngörebiliriz. Hatta yakın bir gelecekte özellikle zaman ve ulaşım problemleri olan tıp öğrencileri ve pratisyen hekimler için dersanelerin sanal ortamda faaliyet göstereceklerini kolayca tahmin edebiliriz.